A°. 1832. N°. 34.

DONDERDAG DEN 26sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 25sten dezer, het Schip *de Zeemeeuw*, Kapt. T. C. CLAUS, naar Amsterdam; lading; 575 vaten Suiker, 82 balen sch. en 4 dito vuile Katoen, 2923 ℔ Koper, en 490 ℔ Tin.

ADVERTISSEMENTEN.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den Hove van *Civile en Crimineele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 27sten April 1832, des morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het Hof van *Civile en Crimineele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

Het *ERF* en daaropstaande *GEBOUWEN*, bekend onder La. D. No. 81c., aan de *Viottebrug Straat*; aankomende J. D. ALEXANDER.

De Slavin LOUISA; aankomende CAROLINA WILHELMINA BOSTER.

Paramaribo den 20 *April* 1832.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den Hove van *Civile en Crimineele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 27sten April 1832, des morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het Hof van *Civile en Crimineele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven HENRIETTA, SUSANNA, en TRUITJE, aankomende EDWARD JEMOTT.

Paramaribo den 24 *April* 1832.

De *tweede* REPRESENTATIE van het Gezelschap *KUNST-PAARDENRIJDERS, SPRINGERS* en *VOLTIGEURS*, zal plaats hebben op *heden* avond, ten 7½ uren; bij welke gelegenheid voor de eerste reize Mejufvrouw WILLIAMS hare kunst te Paard zal uitoefenen, en alles wat mogelijk is, aanwenden, om het geëerd Publiek te veraangenamen.

PRIJZEN DER PLAATSEN:

Linkerzijde, . . .	*f* 4-00.
Regterzijde, ...	» 2-50.
Bediende, ...	» 1-50.

NB. LOOTJES zijn verkrijgbaar gedurende den loop van den dag, op de plaats der Vertooning.

GEORGE NICHOLSON zal naar het Neder-distrikt *Nickerie* overvoeren, de Slaven met namen: ROSETTA, NANIE, HEINTJE, JATTA, ANGELICA en THEODORUS, gekocht van S. F. FLU qq.; — als mede ANTHONY en CASTOR, gekocht van JACOB BECK.

Paramaribo den 24 *April* 1832.

Mengelwerk.

PROGRAMMA.

Het Surinaamsch Landbouwkundig Genootschap, onder de zinspreuk: PRODESSE CONAMUR, zoo veel mogelijk het bij deszelfs oprigting zich voorgesteld doel getrouw willende blijven, om namelijk niet alleen *theoretisch*, maar vooral ook *praktisch* werkzaam te zijn ter bevordering van alles wat met den kolonialen Landbouw, de natuurlijke Historie of *Chemische* onderwerpen eenigermate in verband staat, heeft naar aanleiding van art. 47 van deszelfs wetten vermeend, dat, behalve de onderscheidene door hetzelve tot nu toe reeds hiertoe in het werk gestelde middelen, ook vooral het uitschrijven van prijsvragen betrekking hebbende tot *Landbouw- en Landhuishoudkundige* onderwerpen, en het uitloven en uitdeelen van premiën voor de daarop intekomene meest verdienstelijke antwoorden, het hoofddoel van het Genootschap bevorderlijk zou kunnen zijn:

Uit dien hoofde en met dit inzigt is in de Algemeene Vergadering van het Genootschap, gehouden den 19 April 1832, besloten tot de uitschrijving der onderstaande Prijsvragen.

PRIJSVRAAG I.

Men verlangt een landhuishoudkundig betoog over de geschiktste wijze, om nieuwe gras- en- weilanden binnen deze Kolonie aan te leggen, en oude te verbeteren, waarbij tevens gevoegd zal moeten zijn eene opgave der middelen om de alhier bestaande Veesoorten te veredelen en te verbeteren, en dezelve te meesten voordeele van deze volkplanting aan te wenden?

Het Surinaamsch Landbouwkundig Genootschap heeft vermeend, deszelfs aandacht te moeten vestigen op den allezins verachterden staat der gras- en- weilanden binnen deze Kolonie, veelal met den naam van *Savanes* bestempeld; — 't zij dat die verachtering aan eene min volledige kennis van de behandeling derzelve, 't zij dat zulks aan andere oorzaken zij toe te schrijven; zoo veel is zeker, dat het vrij algemeen geklag over den min voordeeligen toestand der Veesoorten, grootendeels zoo wel aan het slechte voeder, dat aan dezelve toegedeeld wordt, als aan eene min goede verzorging te wijten is, waardoor het vee binnen deze Kolonie niet dat geen is, wat het zoude kunnen zijn, en geenszins dat voordeel oplevert, wat hetzelve bij eene behoorlijke verzorging en voedering voo wel hier als elders zoude kunnen aanbrengen.

Bij dit betoog zal het aalzoo volstrekt nodig zijn eene opgave mede te deelen:

A. Der Grassoorten en Voederplanten welke binnen deze Kolonie als het beste voedsel voor het vee geacht worden, het weligst groeijen, het langst hare voedingskracht behouden, of welker aankweeking door andere voordeelige en winstgevende eigenschappen de voorkeur boven anderen verdient, met verdere opgave van de beste wijze, om eene genoegzame hoeveelheid zaad van zoodanige grasplanten in te oogsten; op welke wijze en door welke middelen de gras- en weilanden van schadelijke planten, gewassen en insekten ontdaan en in het vervolg zuiver gehouden kunnen worden, enz.

B. Der beste wijze van verzorging en oppassing van het vee in het algemeen, en van het rundvee in het byzonder en zulks met inachtneming van het verschil van luchtgesteldheid tusschen deze Kolonie en het noordelijk Europa, van de afwisseling der saisoenen, en wat dies meer zij; met aanwijzing van de middelen, die, in gevalle men het rundvee op vruchtbare weilanden in deze Kolonie, even als elders kon doen grazen, zouden kunnen aangewend worden, om het rundvleesch van betere qualiteit te doen zijn, en tevens tot eenen verminderden prijs te kunnen doen afleveren, en om de bereiding van *zuivel* ook binnen deze volkplanting te volmaken, door welk een en ander de mogelijkheid zou kunnen daargesteld worden, om den invoer van zoutvleesch, en zelfs boter en kaas zoo veel mogelijk van lieverlede te verminderen; in één woord om op die wijze van de veeteelt zoodanige voordeelen te trekken, dat de Surinaamsche Landbouwer daardoor zou kunnen aangemoedigd worden, zich ook op deze tak van landbouw toe te leggen.

C. Eene opgave van de beste rassen van ieder soort van Paarden, en Vee, als Runderen, Schapen, enz., welke de ondervinding alreeds geleerd heeft, het best in deze Kolonie te tieren, en tegen het surinaamsch klimaat bestand te zijn.

PRIJSVRAAG II.

Een beredeneerd vertoog, waaruit blijken moge, van welke plantaardige voortbrenselen men in deze volkplanting een uitgebreider nut en voordeel zoude kunnen trekken, dan tot nu toe het geval geweest is? Op welke wijze deze plantaardige voortbrengselen moeten behandeld en bewerkt worden, zullen dezelve alle de gewenschte eigenschappen verkrijgen en blijven behouden? Hoe de deugdzaamheid dier voortbrenselen op de gemakkelijkste en eenvoudigste wijze kan worden onderkend?

De bedoeling dezer vraag is, om eene aanwijzing te erlangen van het nut en de voordeelen, die onderscheidene plantaardige voortbrenselen binnen deze Kolonie zouden kunnen aanbrengen, als b. v. de Kokosboom, de Carapat- of- Risinieboom, de Sagopalm, de Roucoe, de Gomcopal of Lokusboom, de veerkrachtige Harstboom, de Oranjeboom, de Kaneel,- Kruidnagelen,- Notenmuskaat- en- Peperboomen, de Cardamon, Gember, Curcuma, de Vanille, de Arraroet, Tonka, Sassepa-rille, Wormbast, Quasiehout, de Barille- of- Sodaplant tot de bereiding van het Loogzout, de Tabak, Rijst enz.— Van de genees- of- heelkundige kracht van anderen, als b. v. de Balsem Racasire, het Bezemkruid, het Loangotetei, enz. — Van de bosschen zelve, om door de verbranding van het houtgewas tot asch de Potasch te bereiden of daartestellen. Het Genootschap verlangt, dat deze aanwijzing zoo veel mogelijk gestaafd zij met eene opgave van de middelen, die in de naburige Eilanden en elders worden aangewend, om de bovengenoemde plantaardige voortbrengselen en anderen weelig te doen groeijen en dezelve te meesten nutte aan te wenden.

PRIJSVRAAG III.

Eene beknopte handleiding tot de uitoefening van eenige in deze volkplanting min algemeen bekende landhuishoudkundige handelingen en bedrijven.

Met deze vraag bedoelt het Genootschap eene opgave te verkrijgen omtrent de wijze van enten, oculeren, lasschen, zuigen, en het vermenigvuldigen van boomen door inligging; alsmede omtrent de zamenstelling van een goed boomciment, het roppen, het aanleggen van waterleidingen en waterlozingen, de afwisseling der gewassen en derzelver bemesting in de moestuinen;— Voorts wenscht hetzelve hierdoor eene aanwijzing te ontvangen omtrent den besten tijd en het geschiktste saisoen voor elk onderscheiden Landbouwkundig bedrijf, als zaaijen, planten, snoeijen, oogsten en inzamelen van de rijpe zaden; omtrent den meerderen of minderen invloed, dien de maan in deze Kolonie op de ontkieming en den groei van boomen, planten en gewassen uitoefent, en verder omtrent al dat geen, wat geacht kan worden met den land- en- Akkerbouw en Warmoeserij in eenige naauwe betrekking te staan, en waarmede de Surinaamsche landman behoort bekend te zijn.

Het Genootschap looft uit eene *Gouden*

Medaille ter waarde van 10 Ducaten aan den inzender van de best geoordeelde en goedgekeurd wordende beantwoording van eene dezer Prijsvragen; terwijl eene *Zilveren Medaille*, bij wijze van *accessit* zal toegestaan worden aan den inzender eener verhandeling, tot beantwoording van eene dezer Prijsvragen strekkende, indien zoodanige verhandeling door Beoordeelaren mogt geacht worden aan de bekroonde in waarde zeer nabij te komen.

Voorts strekke tot kennisgeving, dat het elk zal vrijstaan, om naar de voormelde uitgeloofde prijzen te dingen, om het even of hij lid zij van het Genootschap of niet.

De verhandelingen ter beantwoording der bovenstaande Prijsvragen strekkende, zullen in de Nederduitsche taal, met duidelijke en gemakkelijk leesbare Italiaansche letters, en door eene andere hand dan die van den inzender geschreven, vóór of op den 1e. Julij 1834 vrachtvrij aan den Secretaris van het Genootschap moeten worden ingezonden. — De verhandelingen zullen niet met den naam der schrijvers, maar met eene *spreuk* of *motto* moeten geteekend zijn, welke *spreuk* of *motto* al mede, met eene andere hand geschreven, zich zal moeten bevinden op het adres van een bij de verhandeling te voegen verzegeld briefje waarin de naam, de woonplaats en het beroep van den opsteller vermeld staan.

Elk bekroond stuk wordt het eigendom van het Genootschap, waarvan de schrijver geacht wordt, door de bekrooning van hetzelve, onvoorwaardelijk afstand gedaan te hebben; zullende het Genootschap daardoor het regt verkrijgen, om daarvan, met en benevens den naam des schrijvers zoodanig gebruik te maken, als hetzelve zal vermeenen te behooren. De stukken, aan welken geene eereprijs is toegewezen, zullen gedurende den tijd van acht maanden onder den Secretaris van het Genootschap bewaard blijven; ten einde gelegenheid te geven aan derzelver schrijvers of inzenders, om dezelve binnen dien tijd, op vertoon van hetzelfde zegel, waarmede de omslagen verzegeld zijn geweest, te kunnen doen afhalen; zullende dezelve echter alsdan niet afgehaald zijnde na dien tijd bij het Bestuur van het Genootschap, tegelijk met de *ongeopende adres-briefjes* worden verbrand.

Paramaribo den 23 *April* 1832.

Op last van het Genootschap,
C. Ph. VLIER.
Secretaris.

KLUCHTIGE, DOCH BELANGRIJKE VERWISSELING.

Eene echte Anekdote.

Koningin MARIA van Engeland was, ingevolge hare Religie-denkbeelden, de verklaarde vijandin der Protestanten. Zij vervolgde hen op allerlei wijze; en, naardien de Gereformeerden zich toenmaals in Ierland al meer en meer uitbreidden, onderteekende zij eene volmagt tot onderdrukking dezer geloofsgenooten.

Zij droeg Doctor COLE, een ijverig Katholiek, bij de overhandiging dezer volmagt, op, naar Ierland te gaan en alles in het werk te stellen, om dezelve te doen uitvoeren.

Hij ging op reis, en kwam te Chester. Terstond liet hij den Burgemeester bij zich komen, deelde hem, met veel omhaals, het doel zijner zending mede, en haalde vervolgens eene doos uit zijn valies te voorschijn; hij klopte op dezelve, en zeide met een' grimlach van welgevallen: »Hierin is eene volmagt van onze genadige Koningin, om de ketters uit Ierland te geesselen!"

De nieuwsgierige waardin had aan de deur, dit gesprek beluisterd. Zij was eene ijverige Protestante, en had bovendien vele bloedverwanten van haar geloof in Ierland.

De Burgemeester nam afscheid van den Doctor, die hem tot aan de huisdeur uitgeleide deed. Dit oogenblik maakte zich de waardin ten nutte, sloop in de kamer, nam de volmagt uit de doos, en leide een vuil spel kaarten in derzelver plaats, met klaver-boer boven.

COLE, daarin geen erg hebbende, borg zijn kleinood weder, ging scheep, en kwam den 4 October 1558, behouden te Dublin aan.

Zonder tijdverzuim begaf hij zich naar het kasteel bij den toenmaligen gedeputeerde Lord FITZWALTER, ten einde in diens tegenwoordigheid zijne volmagt te openen.

Men riep tot dit oogmerk den Raad der stad Dublin bijeen. COLE hield eene zeer stichtelijke rede, om de vergadering tot het doel zijner zending voor te bereiden, en overhandigde vervolgens de doos met de volmagt aan den Secretaris, opdat deze dezelve den aanwezigen zoude voorlezen.

Het eerste, dat den Secretaris bij het openen der doos in handen viel, was het gebruikte spel kaarten, met klaver-boer boven op. Deze aanblik verbaasde den Lord en alle aanwezigen, maar Doctor COLE wel het allermeest. Hij verzekerde hoog en duur, dat hij de doos uit de handen der Koningin zelve had ontvangen, en dat daarin niets anders dan de bewuste volmagt was geweest; betuigende, dat het hem onbegrijpelijk was, wie hem dezen hatelijken trek gespeeld had.

»Gij zult nu wel weêr dienen terug te reizen," zeide Lord FITZWALTER met een' bitteren lach, »en eene nieuwe halen; wij zullen intusschen de kaarten meléren."

COLE nam, schoorvoetende en zeer slecht geluimd, de terugreize aan, ten einde eene andere volmagt te erlangen. Dan, terwijl hij nog te Holyhead op gustigen wind wachtte, vernam hij de katastrophe van MARIA's dood, en de troonbeklimming van Koningin ELIZABETH. Thans keerde hij naar Dublin terug, daar de zaak eene geheel verschillende wending genomen bad.

Voorzigtig had intusschen de waardin hare list verzwegen, zoo lang MARIA nog leefde; doch nu maakte zij daarvan geen geheim meer, en dezelve werd weldra algemeen bekend.

Toen Lord FITZWALTER naar Engeland terugkeerde, bezocht hij deze waardin, met name: ELIZABETH EDMONDS, en vernam naauwkeurig bij haar naar al de bijzonderheden; waaromtrent zij hem, zonder bedenken, het verlangde narigt gaf. Hij verhaalde zulks aan Koningin ELIZABETH, die dezer waardinne een jaargeld van 40 pond st. schonk.

(*Overgenomen.*)

BERIGT, AANGAANDE EENE NIEUWE INDISCHE SUTEE, OF WEDUWE, DIE ZICH, OP DEN 26STEN NOVEMBER 1820, MET HET LIJK HAARS MANS VRIJWILLIG VERBRANDDE.

(*Uit den Brief van eenen Ooggetuige.*)

Burdwan, den 27sten November, 1820.

Gister avond was ik ooggetuige van de verschrikkelijke plegtigheid der verbranding eener weduwe met het lijk haars mans. Men bragt mij in het huis des overledenen, die tot de kaste der landbouwers behoorde. Ik vond het lijk op eene mat liggen, terwijl de weduwe naast hetzelve gezeten was, daar men bezig was dezelve het haar te kammen. Zoodra zij mij in het oog kreeg, schoof zij op de knien naar mij toe, en openbaarde mij haar voornemen, om zich met het lijk van haren echtgenoot te mogen verbranden.

Zoodra het verlof tot deze verschrikkelijke plegtigheid van wege de overheid gekomen was, leiden de bloedverwanten het lijk op eene baar, op welke de weduwe mede hare plaats nam, en zij werden beide weggedragen. Zij werd tot op de plaats des doods door eene groote menigte volks vergezeld, over 't welk zij geroost koorn strooide. De brandstapel was in eenen kuil van vier voet diepte opgerigt, terwijl de opening vijf voet middellijn hield. De wanden waren met droog hout bezet, terwijl het midden met andere brandstoffen was aangevuld. Nadat de weduwe zich in eenen nabijgelegen' vijver gebaad had, werd het lijk in dezen kuil geplaatst. Destijds was de vrouw zoodanig afgemat, dat een van hare maagschap haar op zijne armen moest dragen.

Toen hij haar weder nedergezet had, scheurde zij een stuk van haar kleed, en wikkelde haren oudsten zoon, een' knaap van omtrent acht jaren, daarin. Hierop vielen vele mannen en vrouwen haar te voet, en kusten haar. De *Sutee* bemoedigde de vrouwen, om in dergelijk geval hetzelfde te doen. Het kind wierp nu eene aangestokene fakkel in de kuil, uit welken daarop de vlam hoog opsteeg. De weduwe ging nu driemaal om denzelven heen, dragende een' pot in den arm, uit welken zij pek in het vuur wierp, om hetzelve feller te doen branden; waarop zij zelve daarin sprong, en zich naast het lijk plaatste. Dadelijk was zij van de vlam omgeven, welke de omstanders, door het inwerpen van vlas en andere brandstoffen, nog zochten te vermeerderen. Zij klapte onophoudelijk in de handen, en voer daarmede voort, tot dat de huid reeds geheel verbrand was. Eindelijk zonken hare handen neder, en — zij was mede een lijk! Het ligchaam bleef echter zijnen stand behouden, en geleek naar een beeld van ebbenhout in het midden der vlam.

Het volk juichte hierbij onophoudelijk, en betuigde, nog nimmer eene *Sutee* van zoo veel vastheid van geest gezien te hebben. De opziener der politie, die, uit hoofde van zijn ambt, bij vele dezer plegtigheden was tegenwoordig geweest, betuigde almede, dat hem nog nimmer een offer was voorgekomen, dat zoo gelaten en tevens zoo kloekmoedig was. Ik stond slechts op drie schreden afstands van het vuur; de rampzalige had het aangezigt naar mij gekeerd, en nimmer zal ik dat afgrijselijk schouwspel vergeten. Aanvankelijk zag haar gezigt verwilderd; naderhand, echter, rustig en gelaten; hierop zwak, afgemat en hevig aangedaan; maar, toen zij om den brandstapel ging, was haar gelaat weder volkomen gerust en stil. Zij scheen mij toe, vijftig, en de man zestig jaren oud te zijn geweest. Zij liet drie kinderen na; eene dochter van twintig jaren, die reeds gehuwd was, en twee zoons.

(*Overgenomen.*)

DE TURKSCHE WREEDAARD.

(Uit de *Reizen* van den Eerw. T. S. HUGHES.)

De *Turk* matigt zich, ten aanzien van zijn huiswezen, eene soort van aartsvaderlijk gezag aan, dat bij hem te dikwijls in de ontzettendste wreedheid ontaardt.

De gehuwde dochter eens ouden *Turks*, te Athene, een man, zeer gezien bij zijne geloofsgenooten, gedroeg zich, als vrouw, niet overeenkomstig de gebruiken van haren landaard, zoodat zulks, ondanks de herhaalde vertoogen van vrienden en bloedverwanten, tot uitersten oversloeg. De vader, na vruchteloos zachtere middelen beproefd te hebben, besloot, deze vlek op de eer zijner familie uit te wisschen. Verzeld van zijnen zoon, begaf hij zich, bij nacht, naar de slaapkamer der ongelukkige. Haar in een' gerusten slaap gedompeld ziende, deinsde de zoon, door medelijden bewogen, terug; en de vader had al zijn gezag noodig, om hem te doen wederkeeren. Gedurende deze korte woordenwisseling ontwaakt het bestemde slagtoffer. Zij leest haar vonnis op het vergramd gelaat haars vaders. Sidderend omvat zij zijne knieën, en smeekt om ontferming, terwijl zij de schim harer moeder aanroept. De onverbiddelijke grijsaard, zonder een enkel woord van medelijden of van verwijt te uiten, werpt haar op den divan neder, en verstikt haar onder het bedde. Deze ijsselijke strafoefening bleef niet verholen; maar de overheid nam er geene kennis van. Toegejuicht door het volk, en voldaan over het wreken zijner geschondene eere, scheen de onmenschelijke vader geenerlei wroeging te gevoelen wegens den gepleegden kindermoord.

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.